Toespraak minister-president Schoof bij Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in New York

Toespraak | 25-09-2025

Deze toespraak is in het Engels.

Meneer de Voorzitter,

Uwe Excellenties,

Dames en heren,

In 1947 maakte de zevenjarige Nederlandse jongen Dirk Salomons samen met zijn vader een lange autoreis naar de Duitse stad Keulen.

Toen ze aankwamen, kon Dirk zijn ogen niet geloven.

"Het was een schokkende aanblik", zei hij in een recent kranteninterview. ***"Overal puin, mensen die in bittere armoede leven, de hele stad verwoest door bombardementen."***

Vandaag de dag, bijna 80 jaar later, staan die beelden nog steeds in Dirks geheugen gegrift.

En dat was precies de bedoeling van zijn vader.

"Hij wilde mij laten zien wat oorlog met een stad kan doen", herinnert Dirk zich in het interview.

"Tegelijkertijd", voegde hij eraan toe, ***"hoorden we ook radioverslagen over de oprichting van de Verenigde Naties in New York. Al mijn vaders hoop was daarop gevestigd."***

Toen de interviewer vroeg waarop die hoop precies gebaseerd was, herinnerde Dirk zich de openingswoorden van het Handvest van de Verenigde Naties:

“Wij de volkeren…”

En inderdaad, het zijn de volkeren van de wereld – de mensen – die hun regeringen de opdracht geven hen te redden van oorlogen, schendingen van de mensenrechten en gewapende conflicten.

Wij, het volk.

Het waren die woorden, die dag in Keulen, die Dirk Salomons inspireerden om te beginnen aan een carrière als VN-diplomaat die bijna 30 jaar zou duren.

En het zijn diezelfde woorden, 80 jaar na het Handvest van de VN, die hem – en ons – nog steeds aan die taak herinneren.

Natuurlijk is de wereld sindsdien drastisch veranderd.

En helaas moeten we erkennen dat de missie – geen oorlog meer – mislukt is.

Sterker nog, dit jaar – terwijl we het 80-jarig bestaan van de Verenigde Naties vieren – horen we dat de VN hun bestaan niet langer kunnen rechtvaardigen.

Maar wie dat zegt, is vergeten waar we vandaan komen.

Zonder de VN zouden er geen ontwapeningsverdragen zijn.
Geen Internationaal Gerechtshof.

Geen klimaatafspraken of Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen.

Zonder de VN – vaak de enige organisatie die hulp kan bieden op de moeilijkste plekken op aarde – zouden miljoenen mensen verstoken zijn van voedsel.

Schoon water.

En medische hulp.

De afgelopen 80 jaar hebben we de prestaties van de VN als vanzelfsprekend beschouwd

De afgelopen 80 jaar hebben we de prestaties van de VN als vanzelfsprekend beschouwd.

We zijn vergeten terug te kijken naar waar we vandaan komen en de mijlpalen die we onderweg hebben bereikt.

En hoewel de situatie op dit moment misschien bijzonder moeilijk is, weet ik dit ook: het is nog nooit zo moeilijk geweest

Aan elke prestatie gingen langdurige overleggen vooraf.

Landen lagen vaak met elkaar overhoop.

En soms was het verleidelijk om de handdoek in de ring te gooien.

Maar dat is nooit gebeurd.

En dat kan alleen maar omdat we, ondanks onze vele verschillen, allemaal begrijpen wat er op het spel staat.

Dat is de context waarin ik het steeds openhartiger debat over de toekomst van de VN bekijk.

Ja, de wereld is veranderd.

Ja, de internationale verhoudingen zijn veranderd.

En ja, de manier waarop we samenwerken is veranderd.

Maar ik geloof dat we hieruit maar tot één conclusie kunnen komen: dat we met de tijd mee moeten gaan.

En dat is precies wat we doen, via initiatieven zoals UN80, dat erop gericht is de impact van de VN ter plaatse te vergroten, de structuur te vereenvoudigen en sterkere partnerschappen met andere organen te smeden.

Zoals internationale financiële instellingen, de particuliere sector en filantropische organisaties.

Met de tijd meegaan betekent ook optimaal gebruikmaken van de kansen die zich vandaag voordoen.

Eerder deze week sprak ik met verschillende VN-jongerenvertegenwoordigers.

Ze groeien op in een andere tijd dan jij en ik. Met nieuwe zorgen, maar ook nieuwe kansen.

Wij hebben hun inzichten nodig.

Niet alleen omdat onze beslissingen hun toekomst beïnvloeden, maar vooral omdat zij de toekomst zíjn.

Willen we vooruit, dan moeten we samenwerken.

Door waar mogelijk gebruik te maken van AI en andere technologieën.

Het Koninkrijk der Nederlanden neemt hierin al het voortouw door samen te werken met donoren en

partners om nieuwe manieren te verkennen om de efficiëntie en effectiviteit van multilaterale instellingen te vergroten.

Nieuwe manieren.

Maar geen nieuwe principes.

Omdat de leidende principes, zoals vastgelegd in het Handvest van de VN 80 jaar geleden, onveranderd zijn gebleven.

En vandaag wil ik graag met u stilstaan bij het allerbelangrijkste...

De bescherming van de internationale rechtsorde.

Dat was destijds de inspiratie voor alles waar we vandaag de dag voor staan.

Wat leidt tot een multilateraal systeem van overeenkomsten.

En het biedt een krachtig tegenwicht tegen het idee dat macht gelijk heeft aan recht.

In mijn deel van de wereld was lange tijd alles goed.

Maar nu weten we dat dit niet vanzelfsprekend is.

We hebben dat gezien in Oekraïne, waar de bevolking al drieënhalf jaar lijdt onder Russische aanvallen.
jaren nu.

Terwijl de Oekraïense troepen elke dag blijven vechten om hun land, hun families en hun recht op zelfbeschikking te beschermen, worden de mensen in de door Rusland bezette gebieden dagelijks geconfronteerd met systematische onderdrukking en ernstige schendingen van de mensenrechten.

Sinds het voorjaar hebben we verschillende initiatieven gezien die gericht zijn op het dichterbij brengen van vrede, zoals gesprekken in Saoedi-Arabië, Turkije en de VS.

Maar vrede lijkt nog steeds ver weg.

Oekraïne heeft een constructieve houding aangenomen, maar Rusland toont tot nu toe geen enkele bereidheid om de Amerikaanse voorstellen te accepteren.

En ondertussen gaan de agressieoorlog en het lijden onverminderd door.

Maar mocht u nu denken: 'Daar is weer een Europeaan die alleen maar over Europese problemen wil praten', dan kan ik u verzekeren: dat is niet het geval.

Als de VN in 80 jaar tijd een ding heeft geleerd, is het wel dat alle grote kwesties nauw met elkaar verbonden zijn.

Als koninkrijk dat bestaat uit verschillende landen in verschillende delen van de wereld, weten wij dat beter dan wie ook.

Neem bijvoorbeeld voedselzekerheid.

In het Europese deel van ons koninkrijk naderen we de grenzen van wat de aarde kan verdragen.

In het Caribische deel van het koninkrijk is gebleken hoe kwetsbaar mensen zijn als ze voor hun voedselzekerheid afhankelijk zijn van anderen.

En dan zijn er nog die andere zaken waar we veel te weinig over horen, ook al geven ze aanleiding tot ernstige bezorgdheid.

Kijk maar naar wat er in Soedan gebeurt.

Sinds april 2023 zijn meer dan 150.000 mensen omgekomen en hebben nog eens 14 miljoen mensen hun land moeten ontvluchten. huizen.

Alle handelsroutes en hulproutes zijn afgesloten, waardoor humanitaire organisaties het afgelopen jaar geen hulp meer konden bieden.

Hierdoor leeft de helft van de Soedanese bevolking met voedselonzekerheid.

En in delen van Darfur en Kordofan is een hongersnood uitgeroepen.

Dit moet stoppen.

Nederland roept daarom samen met de EU en donorlanden alle strijdende partijen op om het internationaal recht te respecteren en humanitaire hulp te laten landen bij degenen die het nodig hebben.

Nederland blijft deze humanitaire inspanningen voor Soedan steunen.

Niet alleen door samen te werken met de VN en het Rode Kruis, maar ook door dit jaar € 16 miljoen te doneren aan het Sudan Humanitarian Fund.

En bijna €7 miljoen aan de Dutch Relief Alliance in Soedan.

Zoals ik al zei, de verschrikkingen die zich in Soedan afspelen, zijn nauwelijks merkbaar voor de buitenwereld.

Datzelfde kan niet gezegd worden van de verschrikkingen die zich in Gaza afspelen.

Elke dag zien we meer hartverscheurende beelden uit de regio.

Beelden die we nauwelijks voor mogelijk hielden.

Beelden die ons begrip en zelfs ons vertrouwen in de mensheid tarten.

Er is maar één passend antwoord: deze oorlog, dit lijden moet nu stoppen.

Dat begint met de veilige, onbelemmerde en onbeperkte toegang van humanitaire hulp voor de lijdende mensen in Gaza.

Inclusief VN-hulp.

Wij zullen op nationaal en Europees niveau de Israëlische regering blijven aansporen om haar koers drastisch te wijzigen.

De annexatie van de Westelijke Jordaanoever en Gaza-Stad is onaanvaardbaar en wij veroordelen elke stap in deze richting.

Daarnaast steunen wij het voorstel van de Europese Commissie om investeringen te beperken in Israëlische bedrijven die technologieën voor tweeërlei gebruik ontwikkelen.

En we maken ook duidelijk dat we de associatieovereenkomst tussen de EU en Israël willen opschorten, goederen uit illegale nederzettingen willen weigeren en geen vergunningen meer willen verstrekken voor de export van wapens.

We zetten een stap op het pad naar een duurzame vrede

Tegelijkertijd mogen deze acties niet een andere waarheid verhullen.

Hamas is een terroristische organisatie die de wapens moet neerleggen.

Er is geen plaats voor Hamas in het toekomstige bestuur van de Gazastrook.

Sterker nog, de enige weg naar een duurzame vrede is via onderhandelingen die uiteindelijk leiden tot een tweestatenoplossing.

Met de ondertekening van de New York Declaration tijdens deze High-level Week, ook door Nederland, zetten we een stap op weg naar duurzame vrede.

Dames en heren,

Nu ik het einde van mijn toespraak nader, besef ik – en ik weet zeker dat u dat ook doet – hoeveel werk er nog moet worden verricht.

Op hoeveel gebieden zijn wij – de VN – tekortgeschoten?

En hoe lang hebben we gewacht om ons aan te passen aan deze veranderende wereld.

Ik begrijp dus dat sommigen van ons in de verleiding kunnen komen om wanhopig te worden.

En toch kunnen we dat niet toestaan.

Want 80 jaar geleden stond een Nederlandse jongen hand in hand met zijn vader te midden van de ruïnes van Keulen.

En in die woestenij verscheen een sprankje hoop, aangewakkerd door wat er hier in New York was gebeurd.

Een sprankje hoop dat Dirk Salomons inspireerde.

En zijn vader.

En de volkeren van deze Verenigde Naties.

Wij, het volk.

Bedankt.

Zie ook

ÿ Verenigde Naties (VN)
Onderwerp

ÿ Internationale vrede en veiligheid
Onderwerp

verantwoordelijk

ÿ Ministerie van Algemene Zaken

ÿ RSS

ÿ Vacatures

ÿ Sitemap

ÿ Hulp

ÿ Archief

ÿ Auteursrecht

ÿ Privacy

ÿ Koekjes

ÿ Toegankelijkheid

ÿ Open data

ÿ Kwetsbaarheid melden

Deze website in andere talen:

Nederlands | Engels | Papiaments | Papiaments | Nederlandse Gebarentaal

Toespraak minister-president Schoof bij Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in New York

Toespraak | 25-09-2025

Deze toespraak is in het Engels.

Mr President,
Your Excellencies,
Ladies and gentlemen,

Back in 1947, a seven-year-old Dutch boy called Dirk Salomons and his father made a long car journey to the German city of Cologne.

When they arrived, Dirk couldn't believe his eyes.

"*It was a shocking sight*", he said in a recent newspaper interview. "*Rubble everywhere, people living in abject poverty, the entire city flattened by bombing.*"

Today, almost 80 years later, those images are still seared in Dirk's memory.

And that was precisely his father's intention.

"*He wanted to show me what war can do to a city*", Dirk recalled in the interview.

"*At the same time*", he added, "*we were also hearing radio reports about the establishment of the United Nations in New York. All my father's hope was invested in that.*"

When the interviewer asked what exactly that hope was based on, Dirk recalled the opening words of the United Nations Charter:

"*We the peoples…*"

And indeed, it is the peoples of the world – the people – who task their governments with saving them from war, human rights violations and armed conflicts.

We, the peoples.

It was those words, on that day in Cologne, that inspired Dirk Salomons to embark on a career as a UN diplomat that spanned almost 30 years.

And it is those same words, 80 years on from the UN Charter, that still remind him – and us – of that task.

Of course, the world has changed dramatically since then.

And unfortunately, we must acknowledge that the mission – no more war – has failed.

In fact, this year – even as we celebrate the United Nations' 80th anniversary – we have heard it said that the UN can no longer justify its existence.

Anyone who says that, however, has forgotten where we came from.

Without the UN, there would be no disarmament treaties.
No International Court of Justice.

No climate agreements or Sustainable Development Goals.

Without the UN – which is often the only organisation capable of supplying aid in the toughest places on earth – millions of people would be deprived of food.

Clean water.

And medical aid.

Over the past 80 years, we've taken the UN's achievements for granted

Over the past 80 years, we've taken the UN's achievements for granted.

We've neglected to look back on where we've come from and all the milestones we've achieved along the way.

And although the situation right now might be especially difficult, I know this too: it has never been easy.

Every achievement was preceded by lengthy consultations.

Countries were often at loggerheads.

And sometimes it was tempting to throw in the towel.

But that never happened.

And the reason can only be that, despite our many differences, we all understand what's at stake.

That's the context in which I view the increasingly frank debate on the UN's future.

Yes, the world has changed.

Yes, international relations have changed.

And yes, the way we work together has changed.

But I believe that this can lead us to only one conclusion: that we must change with the times.

And that's exactly what we're doing, through initiatives like UN80, which aims to enhance the UN's impact on the ground, simplify its structure and forge stronger partnerships with other bodies.

Like international financial institutions, the private sector and philanthropic organisations.

Changing with the times also means making the most of today's opportunities.

Earlier this week I spoke with several UN youth representatives.

They are growing up in a different time to you and me. With new concerns, but also new opportunities.

We need their insights.

Not only because our decisions will affect their future, but above all because they are the future.

So if we are to move forward, we must work together.

By using AI and other technologies wherever possible.

The Kingdom of the Netherlands is already taking the lead on this, by teaming up with donors and

partners to explore new ways of boosting the efficiency and effectiveness of multilateral institutions.

New ways.

But not new principles.

Because the guiding principles, as laid down in the UN Charter 80 years ago, remain unchanged.

And today I'd like to reflect with you on the most important one of all…

The protection of the international legal order.

Back then, that inspired everything we stand for today.

Leading to a multilateral system of agreements.

And providing a powerful counterweight to the idea that might is right.

In my part of the world, all was well for a long time.

But now we know that this is not a given.

We've seen that in Ukraine, whose people have been suffering under Russian attacks for three and a half years now.

As Ukrainian troops continue fighting every day to protect their country, their families and their right to self-determination, people in the areas occupied by Russia are enduring systematic oppression and grave human rights violations on a daily basis.

We've seen several initiatives aimed at bringing peace closer since the spring, such as talks in Saudi Arabia, Türkiye and the US.

But peace still seems like a very distant prospect.

Ukraine has adopted a constructive stance, but so far Russia has shown no real willingness to accept the US proposals.

And in the meantime, the war of aggression and the suffering continue unabated.

But in case you're thinking 'there goes another European who only wants to talk about European problems', let me assure you: that is not the case.

If the UN's 80 years have taught us anything, it's that all the big issues are closely interlinked.

As a Kingdom of different countries in different parts of the world, we know that better than anyone.

Take food security.

In the European part of our Kingdom, we're approaching the limits of what the earth can sustain.

While the Caribbean part of the Kingdom has seen how vulnerable people are when they're dependent on others for their food security.

And then there are those other matters that we hear far too little about, even though they give cause for grave concern.

Just look at what's happening in Sudan.

Since April 2023, more than 150,000 people have been killed, and 14 million more have had to flee their homes.

All trade routes and aid corridors have been cut off, so for the past year humanitarian organisations have been unable to provide more aid.

As a result, half the Sudanese population is living with the reality of food insecurity.

And in parts of Darfur and Kordofan, a famine has been declared.

This has to stop.

The Netherlands, together with the EU and donor countries, is therefore calling on all the warring parties to respect international law and allow humanitarian aid to reach those who need it.

The Netherlands will continue supporting these humanitarian efforts for Sudan.

Not only by working via the UN and the Red Cross, but also by giving €16 million to the Sudan Humanitarian Fund this year.

And almost €7 million to the Dutch Relief Alliance in Sudan.

As I've said, the horrors unfolding in Sudan have barely registered in the outside world.

The same cannot be said of the horrors unfolding in Gaza.

Every day we see more heartbreaking images emerging from the region.

Images we scarcely thought possible.

Images that defy our understanding and even our faith in humanity.

There is only one appropriate response: this war, this suffering must end now.

That starts with the safe, unimpeded and unlimited access of humanitarian aid for the suffering people of Gaza.

Including UN aid.

We will continue, at both national and European level, to urge the Israeli government to drastically change its course.

The annexation of the West Bank and Gaza City is unacceptable, and we condemn any move in this direction.

In addition, we're supporting the European Commission's proposal to restrict investment in Israeli companies that develop dual-use technologies.

And we're also stating clearly that we want to suspend the EU-Israel Association Agreement, refuse goods from illegal settlements and stop issuing export licences for arms.

We are taking a step on the path to a lasting peace

At the same time, these actions must not obscure another truth.

Hamas is a terrorist organisation that must lay down its arms.

There is no place for Hamas in the future governance of the Gaza Strip.

What's more, the only route to a lasting peace, is through negotiations that ultimately lead to a two-state solution.

With the signing of the New York Declaration this High-level Week, including by the Netherlands, we are taking a step on the path to a lasting peace.

Ladies and gentlemen,

As I come to the end of my remarks, I realise – as I'm sure you do, too – how much work still needs to be done.

How many areas in which we – the UN – have fallen short.

And how long we have waited to adapt to this changing world.

So I understand that some of us may be tempted to give in to despair.

And yet, we can't allow that.

Because 80 years ago, a Dutch boy stood hand in hand with his father amid the ruins of Cologne.

And in that wasteland appeared a glimmer of hope, sparked by what had happened here in New York.

A glimmer of hope that inspired Dirk Salomons.

And his father.

And the peoples of these United Nations.

We, the peoples.

Thank you.

Zie ook

- Verenigde Naties (VN)
  Onderwerp
- Internationale vrede en veiligheid
  Onderwerp

Verantwoordelijk

- Ministerie van Algemene Zaken